

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 152/2013 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Δεκεμβρίου 2012

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις κεντρικού αντισυμβαλλομένου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾, Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματοστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 καθορίζει, μεταξύ άλλων, απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι είναι ασφαλείς και υγιείς και συμμορφώνονται, ανά πάσα στιγμή, με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις. Δεδομένου ότι, σε μεγάλο βαθμό, οι κίνδυνοι που απορρέουν από δραστηριότητες εκκαθάρισης καλύπτονται από συγκεκριμένους χρηματοοικονομικούς πόρους, οι εν λόγω κεφαλαιακές απαιτήσεις θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει, ανά πάσα στιγμή, επαρκή κεφαλαιοποίηση έναντι πιστωτικών κινδύνων, κινδύνων αντισυμβαλλομένου, κινδύνων αγοράς, λειτουργικών κινδύνων, νομικών και επιχειρηματικών κινδύνων, οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τους εν λόγω συγκεκριμένους χρηματοοικονομικούς πόρους, και ότι είναι σε θέση, εν ανάγκη, να προβεί σε εύτακτη εκκαθάριση ή αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του.
- (2) Αναφορικά με τα τεχνικά πρότυπα, θα πρέπει να ληφθεί ιδιαίτερα υπόψη η κεφαλαιακή μεταχείριση πιστωτικών ιδρυμάτων και εταιρειών επενδύσεων, επειδή οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι είναι εκτεθειμένοι, κατά την άσκηση μη καλυμμένων δραστηριοτήτων, σε κινδύνους που είναι παρεμφερείς με τους κινδύνους τους οποίους διατρέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα και οι εταιρείες επενδύσεων. Θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη σχετικά μέρη των αρχών για την υποδομή της χρηματοπιστωτικής αγοράς, που διατύπωσε η Επιτροπή Συστημάτων Πληρωμών και Διακανονισμού και ο Διεθνής Οργανισμός των Επιτροπών Κεφαλαιαγοράς («Αρχές CPSS-IOSCO Principles»). Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι είναι σε θέση να οργανώσουν εύτακτο τερματισμό της λειτουργίας ή αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων τους, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να κατέχουν επαρκείς χρηματοοικονομικούς πόρους για να αντιμετωπίσουν λειτουργικές δαπάνες για ενδεδειγμένη χρονική περίοδο. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να είναι σε θέση, κατά την εν λόγω χρονική περίοδο, να εφαρμόσει κάθε είδους ρύθμιση προκειμένου να αναδιοργανώσει τις κρίσιμες δραστηριότητές του, μεταξύ άλλων, ανακεφαλαιοποίηση, αντικατάσταση της διοίκησης, αναθεώρηση των επιχειρηματικών στρατηγικών του, των δομών κόστους ή τελών, αναδιάρθρωση των υπηρεσιών που παρέχει, ρευστοποίηση του χαρτοφυλακίου του εκκαθάρισης ή συγχώνευσή του με —ή μεταβίβαση των εκκαθαριστικών δραστηριοτήτων του σε— άλλον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

Κατά τη διάρκεια του τερματισμού της λειτουργίας ή της αναδιάρθρωσης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρειάζεται ακόμη να συνεχίζει τις δραστηριότητές του. Αν και στην περίπτωση αυτή ορισμένα κόστη, όπως κόστη εμπορικής προώθησης, μπορεί να μειωθούν, άλλα κόστη, όπως νομικά έξοδα, ενδέχεται να αυξηθούν. Ως εκ τούτου, η χρησιμοποίηση των ακαθάριστων ετήσιων λειτουργικών εξόδων θεωρείται κατάλληλη προσέγγιση των πραγματικών δαπανών κατά τον τερματισμό της λειτουργίας ή την αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ποικιλία των λογιστικών πρακτικών, τις οποίες εφαρμόζουν διάφοροι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι, οι λειτουργικές δαπάνες θα πρέπει να εκτιμώνται σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ), που εγκρίθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων ⁽³⁾ ή σύμφωνα με έναν περιορισμένο αριθμό άλλων εφαρμοστέων κανόνων στον εν λόγω τομέα, όπως προβλέπεται στο ενωσιακό δίκαιο.

- (3) Καθώς το κεφάλαιο θα είναι, ανά πάσα στιγμή, επαρκές για να διασφαλίσει εύτακτο τερματισμό της λειτουργίας και κατάλληλη προστασία έναντι των σχετικών κινδύνων, όπως απαιτείται από το άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, είναι αναγκαίο να θεσπιστεί ένα εργαλείο έγκαιρης προειδοποίησης, το οποίο να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να αποκτούν αρκετά εκ των προτέρων γνώση της κατάστασης κατά την οποία το κεφάλαιο του κεντρικού αντισυμβαλλομένου προσεγγίζει την κεφαλαιακή απαίτηση, με την καθιέρωση ενός κατωφλίου κοινοποίησης, καθορισμένο στο 110 % της κεφαλαιακής απαίτησης.
- (4) Παρά τις δυσκολίες όσον αφορά τον ποσοτικό προσδιορισμό της έκθεσης σε λειτουργικό κίνδυνο, η οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁴⁾ αποτελεί το σχετικό σημείο αναφοράς για τον σκοπό του καθορισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων των κεντρικών αντισυμβαλλομένων. Σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ, ο ορισμός του λειτουργικού κινδύνου, στο πλαίσιο των τεχνικών προτύπων για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις κεντρικού αντισυμβαλλομένου, θα πρέπει να περιλαμβάνει και τον νομικό κίνδυνο.
- (5) Η οδηγία 2006/48/ΕΚ και η οδηγία 2006/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁵⁾ αποτελούν το κατάλληλο σημείο αναφοράς για τον σκοπό του καθορισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων για την κάλυψη πιστωτικού κινδύνου, κινδύνου αντισυμβαλλομένου και κινδύνου αγοράς που δεν καλύπτονται από συγκεκριμένους χρηματοοικονομικούς πόρους, εφόσον είναι παρεμφερείς με εκείνες που εφαρμόζουν τα πιστωτικά ιδρύματα ή οι επιχειρήσεις επενδύσεων.

⁽¹⁾ Δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.⁽²⁾ ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 201.

- (6) Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν υποχρεούται να κατέχει κεφάλαια για ανοίγματα διαπραγμάτευσης και εισφορές σε κεφάλαιο εκκαθάρισης που προκύπτουν στο πλαίσιο ρύθμισης διαλειτουργικότητας, εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις των άρθρων 52 και 53 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012. Ωστόσο, όταν αυτές οι απαιτήσεις δεν πληρούνται, οι δεσμοί μεταξύ κεντρικών αντισυμβαλλομένων μπορεί να τους εκθέσουν σε επιπρόσθετο κίνδυνο, εάν η ασφάλεια που τους έχει παρασχεθεί από αυτούς δεν είναι πλήρως προστατευμένη και αποστασιοποιημένη από τον κίνδυνο πτώχευσης ή εάν οι εισφορές σε κεφάλαιο εκκαθάρισης βρίσκονται σε κίνδυνο, σε περίπτωση που εκκαθαριστικό μέλος του αποδέκτη κεντρικού αντισυμβαλλομένου αδειεί τις υποχρεώσεις του. Ως εκ τούτου, στις περιπτώσεις αυτές, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις θα πρέπει να ισχύουν για εισφορές στο κεφάλαιο εκκαθάρισης και για ανοίγματα διαπραγμάτευσης με άλλους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Προκειμένου να αποφευχθούν οι επιπτώσεις της μετάδοσης, η μεταχείριση όσον αφορά τις εισφορές στο κεφάλαιο εκκαθάρισης άλλων κεντρικών αντισυμβαλλομένων θα πρέπει να είναι εν γένει πιο συντηρητική από τη μεταχείριση των ανοιγμάτων πιστωτικών ιδρυμάτων σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Οι ίδιοι πόροι ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου που χρησιμοποιούνται ως εισφορά στο κεφάλαιο εκκαθάρισης άλλου κεντρικού αντισυμβαλλομένου δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, καθώς δεν έχουν επενδυθεί σύμφωνα με την επενδυτική πολιτική του. Θα πρέπει επίσης να μην προσμετρώνται διπλά για τον σκοπό του υπολογισμού σταθμισμένων ανοιγμάτων κινδύνου που προκύπτουν από τις συγκεκριμένες εισφορές.
- (7) Ο χρόνος που απαιτείται για τον εύτακτο τερματισμό της λειτουργίας εξαρτάται αυστηρά από τις υπηρεσίες εκκαθάρισης που παρέχει ο ένας κεντρικός αντισυμβαλλόμενος και από το περιβάλλον αγοράς εντός της οποίας λειτουργεί, ιδίως στην περίπτωση που ένας άλλος κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αναλάβει τη συνέχιση των υπηρεσιών του. Επομένως, ο αριθμός των μηνών που απαιτούνται για τον τερματισμό της λειτουργίας θα πρέπει να βασίζεται σε ίδια εκτίμηση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, η οποία υπόκειται στην έγκριση της αρμόδιας αρχής. Χρειάζεται να προβλεφθεί ένας ελάχιστος αριθμός έξι μηνών, ώστε να εξασφαλιστεί συνεχές επίπεδο των κεφαλαιακών απαιτήσεων.
- (8) Ο επιχειρηματικός κίνδυνος αναφέρεται στον κίνδυνο τον οποίο αναλαμβάνει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, λόγω της αποτελεσματικότητάς του και δυνητικών αλλαγών στις γενικές επιχειρηματικές συνθήκες, που πιθανόν να εξασθενίσουν τη χρηματοοικονομική του θέση ως συνέπεια της μείωσης των εσόδων του ή της αύξησης των δαπανών του, πράγμα που οδηγεί σε ζημία η οποία πρέπει να καταλογιστεί στο κεφάλαιό του. Εφόσον το επίπεδο επιχειρηματικού κινδύνου εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη μεμονωμένη κατάσταση κάθε κεντρικού αντισυμβαλλομένου και μπορεί να προκληθεί από διάφορους παράγοντες, όπως αναποτελεσματικές διαδικασίες, δυσμενές περιβάλλον αγοράς, ατελέσφορη ανταπόκριση στην τεχνολογική πρόοδο ή πενιχρή εκτέλεση των επιχειρηματικών στρατηγικών, η κεφαλαιακή απαίτηση θα πρέπει να βασίζεται σε ίδια εκτίμηση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, υπό τον όρο της έγκρισης από την αρμόδια αρχή. Θα πρέπει να προβλεφθεί ένα συντηρητικό κατώτατο όριο, προκειμένου να εξασφαλιστεί συνεχές επίπεδο των κεφαλαιακών απαιτήσεων.
- (9) Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) συνεργάστηκε στενά με το ευρωπαϊκό σύστημα κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ) και πρόβηξε σε διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ), πριν από την υποβολή των σχεδίων τεχνικών

προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός. Πραγματοποίησε επίσης ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις για τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, ανέλυσε τα ενδεχόμενα συναφή κόσθη και τις ωφέλειες και κάλεσε την Ομάδα Τραπεζικών Συμφεροντούχων, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, να γνωμοδοτήσει επ' αυτών.

- (10) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Κεφαλαιακές απαιτήσεις

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος κατέχει κεφάλαιο, περιλαμβανομένων των αδιανέμητων κερδών και των αποθεματικών, που ανά πάσα στιγμή ισούται τουλάχιστον με το ποσό:

- των κεφαλαιακών απαιτήσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για τερματισμό της λειτουργίας ή αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του, υπολογιζόμενων σύμφωνα με το άρθρο 2·
- των κεφαλαιακών απαιτήσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για λειτουργικούς και νομικούς κινδύνους, υπολογιζόμενων σύμφωνα με το άρθρο 3·
- των κεφαλαιακών απαιτήσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για πιστωτικό κίνδυνο, κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και κίνδυνο αγοράς, υπολογιζόμενων σύμφωνα με το άρθρο 4·
- των κεφαλαιακών απαιτήσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για επιχειρηματικό κίνδυνο, υπολογιζόμενων σύμφωνα με το άρθρο 5.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει διαδικασίες για τον προσδιορισμό όλων των πηγών κινδύνων που μπορεί να επηρεάσουν τις τρέχουσες λειτουργίες του και εξετάζει την πιθανότητα δυνητικών δυσμενών επιπτώσεων για τα έσοδα ή τις δαπάνες του και το επίπεδο του κεφαλαίου του.

3. Εάν το ποσό κεφαλαίου που κατέχει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος σύμφωνα με την παράγραφο 1 είναι χαμηλότερο από 110 % των κεφαλαιακών απαιτήσεων ή χαμηλότερο από το 110 % των 7,5 εκατ. ευρώ («κατώφλι κοινοποίησης»), ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αποστέλλει αμέσως κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή και την τηρεί ενήμερη τουλάχιστον σε εβδομαδιαία βάση, μέχρις ότου το ποσό του κεφαλαίου που κατέχει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να υπερβεί πάλι το κατώφλι κοινοποίησης.

4. Η κοινοποίηση γίνεται γραπτώς και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- τους λόγους για τους οποίους το κεφάλαιο του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι χαμηλότερο από το κατώφλι κοινοποίησης και περιγραφή της βραχυπρόθεσμης προοπτικής της χρηματοοικονομικής κατάστασης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου·

⁽¹⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12.

β) συνολική περιγραφή των μέτρων που προτίθεται να λάβει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για να διασφαλίσει τη διαρκή συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις.

Άρθρο 2

Κεφαλαιακές απαιτήσεις για τερματισμό της λειτουργίας ή αναδιάρθρωση

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαιρεί τις ετήσιες ακαθάριστες λειτουργικές δαπάνες του διά δώδεκα προκειμένου να καθορίσει τις μηνιαίες ακαθάριστες λειτουργικές δαπάνες του, και πολλαπλασιάζει τον προκύπτοντα αριθμό επί το χρονικό διάστημα για τερματισμό της λειτουργίας ή αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2. Το αποτέλεσμα αυτού του υπολογισμού είναι το κεφάλαιο που απαιτείται για να διασφαλιστεί ο εύτακτος τερματισμός της λειτουργίας ή η αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

2. Προκειμένου να καθοριστεί το χρονικό διάστημα για τον τερματισμό της λειτουργίας ή την αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υποβάλλει στην αρμόδια αρχή προς έγκριση, σύμφωνα με τις εξουσίες που διαθέτει η συγκεκριμένη αρμόδια αρχή βάσει του τίτλου III του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, τη δική του εκτίμηση για το κατάλληλο χρονικό διάστημα που απαιτείται για τον τερματισμό της λειτουργίας ή την αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του. Το εκτιμώμενο χρονικό διάστημα πρέπει να είναι επαρκές για να διασφαλίζει, μεταξύ άλλων σε ακραίες συνθήκες αγοράς, εύτακτο τερματισμό της λειτουργίας ή αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του, αναδιοργάνωση των εργασιών του, ρευστοποίηση του χαρτοφυλακίου του εκκαθάρισης ή μεταβίβαση των δραστηριοτήτων του εκκαθάρισης σε άλλον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο. Η εκτίμηση λαμβάνει υπόψη τη ρευστότητα, το μέγεθος, τη δομή της ληκτότητας και τα δυνητικά διασυννοριακά εμπόδια των θέσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, καθώς και τον τύπο των εκκαθαριζόμενων προϊόντων. Το χρονικό διάστημα για τον τερματισμό της λειτουργίας ή την αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του, που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης, προβλέπεται να είναι τουλάχιστον έξι μήνες.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επικαιροποιεί την εκτίμησή του για το κατάλληλο χρονικό διάστημα όσον αφορά τον τερματισμό της λειτουργίας ή την αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του, οσάκις υπάρχει σημαντική αλλαγή στις παραδοχές στις οποίες βασίζεται η εκτίμηση και υποβάλλει αυτή την επικαιροποιημένη εκτίμηση στην αρμόδια αρχή προς έγκριση.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι λειτουργικές δαπάνες εκτιμώνται σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ), που εγκρίθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 ή σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου 78/660/ΕΟΚ⁽¹⁾, 83/349/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/635/ΕΟΚ⁽³⁾ ή σύμφωνα με γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές τρίτης χώρας που προσδιορίζονται ως ισοδύναμες με τα ΔΠΧΠ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1569/2007 της Επιτροπής⁽⁴⁾ ή λογιστικά πρότυπα τρίτης χώρας των οποίων η χρήση επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, ανάλογα με την περίπτωση. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι χρησιμοποιούν τα πλέον πρόσφατα ελεγμένα στοιχεία από τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις τους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 372 της 31.12.1986, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 340 της 22.12.2007, σ. 66.

Άρθρο 3

Κεφαλαιακές απαιτήσεις για λειτουργικούς και νομικούς κινδύνους

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υπολογίζει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις του για λειτουργικούς —περιλαμβανομένων των νομικών— κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 1 χρησιμοποιώντας είτε τη μέθοδο του βασικού δείκτη είτε εξελιγμένες μεθόδους μέτρησης, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2006/48/ΕΚ, υπό τους περιορισμούς που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 7.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να χρησιμοποιεί τη μέθοδο του βασικού δείκτη προκειμένου να υπολογίσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις του λειτουργικού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 103 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει επαρκώς τεκμηριωμένο σύστημα εκτίμησης και διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου, με σαφείς ευθύνες που έχουν ανατεθεί για το συγκεκριμένο σύστημα. Προσδιορίζει τα ανοίγματά του σε λειτουργικούς κινδύνους και ανιχνεύει σχετικά δεδομένα για τους λειτουργικούς κινδύνους, περιλαμβανομένων δεδομένων για ουσιαστική ζημία. Το σύστημα υπόκειται σε τακτική επανεξέταση, η οποία διενεργείται από ανεξάρτητο μέρος που διαθέτει την απαραίτητη γνώση για τη διενέργεια της εν λόγω επανεξέτασης.

4. Το σύστημα αξιολόγησης του λειτουργικού κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι στενά ενταγμένο στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Το αποτέλεσμά του αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας παρακολούθησης και ελέγχου των χαρακτηριστικών του λειτουργικού κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει σύστημα υποβολής εκθέσεων σε ανώτατα διοικητικά στελέχη, στο πλαίσιο του οποίου διαβιβάζει εκθέσεις σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο σε αρμοδίους στο εσωτερικό των ιδρυμάτων. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει διαδικασίες για την ανάληψη κατάλληλης δράσης σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιέχονται στις εκθέσεις προς τη διοίκηση.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί επίσης να υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια αρχή του για χορήγηση άδειας χρήσης εξελιγμένων μεθόδων μέτρησης. Η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγήσει στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο την άδεια να χρησιμοποιεί εξελιγμένες μεθόδους μέτρησης βάσει των δικών του λειτουργικών συστημάτων μέτρησης κινδύνου, σύμφωνα με το άρθρο 105 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

7. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι που χρησιμοποιούν εξελιγμένες μεθόδους μέτρησης, όπως ορίζεται στην παράγραφο 6, για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων τους για λειτουργικό κίνδυνο πρέπει να κατέχουν κεφάλαιο το οποίο ανά πάσα στιγμή να ισούται τουλάχιστον με το 80 % του κεφαλαίου που απαιτείται όταν χρησιμοποιούν τη μέθοδο του βασικού δείκτη σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Άρθρο 4

Κεφαλαιακές απαιτήσεις για πιστωτικό κίνδυνο, κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και κίνδυνο αγοράς που δεν καλύπτονται ήδη από συγκεκριμένους χρηματοοικονομικούς πόρους που αναφέρονται στα άρθρα 41 έως 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υπολογίζει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις του, που αναφέρονται στο άρθρο 1, ως το άθροισμα του 8 % των ποσών ανοίγματος σταθμισμένου κινδύνου για πιστωτικό κίνδυνο και πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και των κεφαλαιακών απαιτήσεών του για κίνδυνο αγοράς, υπολογιζόμενο σύμφωνα με τις οδηγίες 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, υπό τους περιορισμούς που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 5.

2. Για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για κίνδυνο αγοράς που δεν καλύπτεται ήδη από συγκεκριμένους χρηματοοικονομικούς πόρους που αναφέρονται στα άρθρα 41 έως 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί τις μεθόδους που προβλέπονται στα παραρτήματα I έως IV της οδηγίας 2006/49/ΕΚ.

3. Για τον υπολογισμό των ποσών ανοίγματος σταθμισμένου κινδύνου για πιστωτικό κίνδυνο που δεν καλύπτεται ήδη από συγκεκριμένους χρηματοοικονομικούς πόρους που αναφέρονται στα άρθρα 41 έως 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει την τυποποιημένη μέθοδο για πιστωτικό κίνδυνο, που προβλέπεται στα άρθρα 78 έως 83 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

4. Για τον υπολογισμό των ποσών ανοίγματος σταθμισμένου κινδύνου για πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου που δεν καλύπτεται ήδη από συγκεκριμένους χρηματοοικονομικούς πόρους που αναφέρονται στα άρθρα 41 έως 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί τη μέθοδο καθημερινής αποτίμησης (mark-to-market), που προβλέπεται στο παράρτημα III μέρος 3 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, και την αναλυτική μέθοδο χρηματοοικονομικών εξασφαλίσεων που εφαρμόζει εποπτικούς συντελεστές προσαρμογής της μεταβλητότητας, όπως προβλέπεται στο παράρτημα VIII μέρος 3 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

5. Εάν δεν πληρούνται όλοι οι όροι που αναφέρονται στα άρθρα 52 και 53 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και εάν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν χρησιμοποιεί τους ίδιους πόρους του, ο

κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει συντελεστή στάθμισης κινδύνων 1 250 % στο άνοιγμά του που προκύπτει από εισφορές σε κεφάλαιο εκκαθάρισης άλλου κεντρικού αντισυμβαλλομένου και συντελεστή στάθμισης κινδύνων 2 % στα εμπορικά ανοίγματά του με άλλον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

Άρθρο 5

Κεφαλαιακές απαιτήσεις για επιχειρηματικό κίνδυνο

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υποβάλλει στην αρμόδια αρχή προς έγκριση, σύμφωνα με τις εξουσίες της αρμόδιας αρχής δυνάμει του τίτλου III του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, τη δική του εκτίμηση για το κεφάλαιο που απαιτείται για την κάλυψη ζημιών που προκύπτουν από επιχειρηματικό κίνδυνο βάσει εύλογα προβλέψιμων δυσμενών σεναρίων σχετικών με το επιχειρηματικό μοντέλο του.

2. Η κεφαλαιακή απαίτηση για επιχειρηματικό κίνδυνο ισούται με την εγκριθείσα εκτίμηση, με ελάχιστο ποσό ίσο με το 25 % των ετήσιων ακαθάριστων λειτουργικών δαπανών του. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι ακαθάριστες λειτουργικές δαπάνες εκτιμώνται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2012.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO